

ЗОРАН АВРАМОВИЋ, рођен 1949. у Сталаћу. Пише студије, монографије, есеје, чланке и уџбенике, бави се теоријским истраживањем односа културе, књижевности, образовања и политике. Објављене књиге: *Социјализам и моћућности реформе*, 1989; *Поврајџак жраћанског друштва*, 1989; *Политички системи Милоша Црњанског*, 1990; *Исцунео сам своју судбину (ирепређени разговори Милоша Црњанског)*, 1992; *Задужбине, фондови, фондације, леђаи у култури Србије*, 1992; *Политика и књижевности у делу Милоша Црњанског*, 1994; *Друго лице демократије – Србија, Југославија, свети 1980–1994*, 1998; *Уџбеник–култура–друштво*, 1999; *Демократија у школским уџбеницима*, 2000; *Невоље демократије у Србији (1990–2000)*, 2002; *Чији је књижевник и његово дело – расправа о културном идентитету српске књижевности*, 2003; *Држава и образовање – критичка евалуација концепција образовања у Србији*, 2003; *Одбрана Црњанског*, 2004; *Апорије образовања за демократију*, 2006; *Култура*, 2006; *Срби у свету демократије*, 2007; *Социологија и књижевности – огледи о социологији културе и књижевности*, 2008; *Родомрци – о једном делу српских политичара и интелектуалаца од 1990. до 2009*, 2009; *Политичка мисао Милоша Црњанског*, 2010; *Социолошка осмишљеница културе и образовања*, 2011; *Демократија и бомбардовање – каква је будућности демократије?*, 2012; *Образовање у шокovima друштва знања*, 2013; *Родољубци и родомрци – савремени српски патриотизам и национално дезинтегративна мисао и пракса*, 2013; *Образовање између дневне и научне бриге*, 2014; *Огледи из српске културе и књижевности*, 2015; *Књижевници и политика у српској култури (1804–2014)*, 2016; *Друштвено ангажован у Србији*, 2016; *Књижевна раскрића – идентитет*, Андрић, Црњански, 2016; *Социолошко читање књижевности*, 2017.

ГОЈКО БОЖОВИЋ, рођен 1972. у Бобову код Пљеваља, Црна Гора. Пише поезију, есеје и књижевну критику, бави се издаваштвом. Књиге песама: *Подземни биоскоп*, 1991; *Душа звери*, 1993; *Песме о сиварима*, 1996; *Архипелаг*, 2002; *Елементи*, 2006; *Оближња божанства*, 2012; *Маја*, 2017. Књиге есеја и критика: *Поезија у времену. О српској поезији друге половине 20. века*, 2000; *Месина која волимо. Есеји о српској поезији*, 2009; *Књижевности и дани*, 2018. Оснивач је и главни уредник

издавачке куће Архипелаг и Београдског фестивала европске књижевности и потпредседник Српског ПЕН центра. Приредио више антологија.

ЗДЕНКА ВАЛЕНТ БЕЛИЋ, рођена 1975. у Бачкој Паланци. Завршила Словачки језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Тренутно је докторандкиња на Катедри естетике Универзитета Коменског у Братислави. Главна је и одговорна уредница часописа за књижевност и културу *Nový život*. Од 2000. до 2013. је радила Градској библиотеци у Новом Саду. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику и преводи са словачког и чешког језика. Објавила је преко 30 књига књижевних превода са словачког и чешког, награђивана више пута за преводе. Приредила: Михал Гомбар, *Оснивање библиотеке у Кисачу*, 2014; Зоран Ђерић, *Nové devínske elégie*, 2017; *Имигранти у Вавилонској кули*, 2017.

ДРАГАН ВЕЛИКИЋ, рођен 1953. у Београду. Дипломирао је општу књижевност са теоријом књижевности на београдском Филолошком факултету. Од 1994. до 1999. године био је уредник издавачке делатности Радија Б 92. Писао је колумне за *НИН*, *Време*, *Данас*, *Рејтор* и *Ситијус*. Од 2005. до 2009. године био је амбасадор Републике Србије у Аустрији. Живи у Београду као слободни књижевник. Романи: *Via Pula*, 1988; *Асирџан*, 1991; *Hamsin 51*, 1993; *Северни зид*, 1995; *Данишев џрџ*, 1997; *Случај Бремени*, 2001; *Досије Домацевски*, 2003; *Руски џрозор*, 2007; *Vonavia*, 2012; *Иследник*, 2015; *Адреса – београдски роман*, 2019. Књиге прича: *Поџреџан џокреј*, 1983; *Ситаклена баџија*, 1985; *Београд и друже џриче*, 2009. Књига изабраних интервјуа: *39, 5°*, 2010. Монографија: *Пула – џрад инџервал* (коаутори: фотограф Игор Зиројевић и историчарка уметности Паола Орлић), 2014. Књиге есеја: *Yu-tlantida*, 1993; *Дејонија*, 1994; *Ситање ситвари*, 1998; *Псећа џоџија*, 2006; *О џисцима и џрадовима*, 2010; *Брајсџиво џо мрџи – хроника наџеџ одусџајања*, 2018.

АЛЕШ ГАБРИЧ, рођен 1963. у Љубљани, Словенија. Словеначки историчар, докторирао 1994. године, истражује се новију словеначку културну и политичку историју, а посебно однос политике према интелектуалцима, развој образовања, функционирање научних и уметничких институција, уопште, однос државе према култури и појединим културним ствараоцима. Ради на Институту за новију историју у Љубљани и од 1996/97. предаје историју словеначке културе на Факултету друштвених наука Универзитета у Љубљани. Објављене књиге: *Соџијалистџичка кулџурна револуџија: словеначка кулџурна џолиџика 1953–1962 (Socialistična kulturna revolucija: slovenska kulturna politika 1953–1962)*, 1995; *Адвокаџи и џисаџ Љуба Преннер: Храбро да је друџачије (Odvetnica in pisateljica Ljuba Prenner: pogumna, da je bila drugačna)*, група аутора, 2000;

Школска реформа 1953–1963 (Šolska reforma 1953–1963), 2006; *Трагови развоја школе у Словенији (Sledi šolskega razvoja na Slovenskem)*, 2009; *Словенски историјски атлас (Slovenski zgodovinski atlas)*, група аутора, 2011. Од 2018. године је председник Матице словеначке.

МИЛОСАВ ГУДОВИЋ, рођен 1980. у Београду. Филозоф, песник и преводилац, завршио основне студије на Одсеку за филозофију на Филозофском факултету у Београду, а постдипломске на Одсеку за компаративну књижевност на Филозофском факултету у Љубљани. Књига песама: *Вршви и речи*, 2006.

АЛЕШ ДЕБЕЉАК, рођен 1961. у Љубљани. Песник, преводилац и есејист. Завршио је студије компаративне књижевности и филозофије у Љубљани, магистрирао и докторирао социологију културе у САД, где је више година боравио као предавач на Универзитету Сиракуза (Њујорк). Предавао је и на љубљанском Факултету за политичке и друштвене науке. Књиге песама: *Замене, замене*, 1983; *Имена смрти*, 1985; *Речник ишцине*, 1987; *Минути страха*, 1990; *Град и деце*, 1996; *Незавршене оде*, 2000; *Исход површине*, 2004; *Кријумчари*, 2009; *Како постоји човек*, 2014. Есеји: *Меланхоличне фигури*, 1988; *Посмодерна сфинга*, 1989; *Тамно небо Америке*, 1991; *Сумрак идола*, 1994; *Форме религиозне имажинације*, 1995; *Индивидуализам и литерарне метафоре народа*, 1988; *Атлански мост – есеји о америчкој књижевности*, 1988; *На рушевинама модерности*, 1999; *Лањски снег – есеји о култури и транзицији*, 2002; *Европа без Европљана*, 2004; *Балканско брвно*, 2010; *Књижа, крсти, полумесе*, 2012. и др. Приредио више књига. Његова дела су преведена на више светских језика. Добитник је бројних награда како на просторима бивше Југославије, тако и у Словенији и иностранству. Живео и радио на релацији Љубљана–САД. Трагично изгубио живот 2016. године.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише књижевну критику и есеје, дописни је члан САНУ. Објављене књиге: *Критичареви парадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пајетики ума“ (о јесничкију Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска тризма – тумачење прозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни погледи Данила Кица*, 1995; *Кроз прозу Данила Кица*, 1997; *О поезији и поезици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мост и жртва*, 2011; *Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно интертекстуално исцртавање*, 2011. Приредио више књига српских писаца.

ВЕСНА ДРАГОЈЛОВ, лингвиста, англиста и преводилац, дипломирала је на Катедри за енглески језик и књижевност Филозофског

факултета у Новом Саду, а затим магистрирала лингвистику енглеског језика на Филолошком факултету у Београду. Пре одласка у Америку, скоро дванаест година је радила у настави енглеског језика, у областима фонетике, интонације и превођења. На Универзитету у Денверу је магистрирала на Катедри за нове медије и предавала скоро 20 година на факултетима у Колораду и Аризони. Америку напушта 2016. године и каријеру наставља, у својству универзитетског професора, у Мароку, где предаје фотографију, уметност и дизајн. Области истраживања су јој проблематика интернета, интернетска уметност, кибер-простор и виртуелна стварност, проблематика женског рода и киберфеминизма у новим медијима и технологијама.

КРИСТИНА ЕИВИЛЕР, рођена 1991. у Новом Саду. Дипломирала на Одсеку за српску књижевност и језик, као и на Одсеку за руски језик и књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Мастерирала на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофском факултету у Новом Саду, те у Центру за социјалну антропологију Руског државног универзитета за хуманистичке науке у Москви. Запослена у Лабораторији за истраживања језика и простора на Универзитету у Цириху, где је такође на докторским студијама. Преводи са руског, словеначког и енглеског језика.

СВЕТЛОЗАР ИГОВ, рођен 1945. у Радуилу код Софије, Бугарска. Историчар књижевности, критичар, песник, романсијер, есејиста, антологичар, преводилац и професор словенских књижевности на Универзитету у Софији и Пловдиву. Завршио је словенске језике на Софијском универзитету, специјализирао је словенске књижевности у Загребу и Београду, а докторирао је на књижевном делу Иве Андрића. Један је од најбољих познавалаца српске књижевности у Бугарској. Почео је да објављује 1960. године. Његови текстови превођени су на све европске и светске језике. Објавио је преко тридесет књига различитих жанрова од којих су најпознатије *Историја бугарске књижевности* (имала више верзија и више издања, а на српски је преведена 2004. године), *Ружни њачићи*, *Монографија о Иви Андрићу*, *Призори*, *Рани крај лећа*, *Јелени*. Саставио неколико антологија бугарске поезије и прозе. Одлично познаје српску књижевност и активно преводи српске писце на бугарски (Милош Црњански, Владан Десница, Душан Матић, Васко Попа, Иван В. Лалић, Миодраг Павловић, Јован Христић, Бранко Миљковић, Драгослав Михаиловић и др.), а посебно треба истаћи његов велики допринос целовитом превођењу и представљању Иве Андрића у Бугарској. Живи и ствара у Софији.

МАРИЈАНА ЈЕЛИСАВЧИЋ, рођена 1992. у Ужицу. Основне и мастер академске студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2016. године одбранила мастер рад на

тему „Елементи хорор фантастике у роману српског предромантизма”, за који је одликована Бранковом наградом Матице српске. Тренутно је на трећој години докторских студија српске књижевности у Новом Саду. Активно пише за онлајн часопис *КУЛТ*. Радове објављује у периодици.

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ ДАНИЛОВ, рођен 1960. у Пожеги. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну и ликовну критику. Књиге песама: *Еухаристија*, 1990; *Ениџме ноћи*, 1991; *Пенџаџрам срца*, 1992; *Кућа Бахове музике*, 1993; *Живи њерџаменџи*, 1994; *Евроџа њод снеџом*, 1995; *Дубока џиџина*, 1996; *Панџокр(е)аџор*, 1997; *Глава харфе* (коаутор Д. Вуксановић), 1998; *Алкохоли с џуџа*, 1999; *У ружином оџледалу*, 2001; *Концерџи за никоџ*, 2001; *Најлеџице џесме Драџана Јовановића Данилова*, 2002; *Хомер џредџрађа*, 2003; *Гнездо над џонором*, 2005; *Мемоари џеска*, 2008; *Ваџра исџод снеџа*, 2010; *Моја џиачна џривиђења*, 2010; *Кад невине дуџе одлазе*, 2011; *Вино с вулкана*, 2012; *Симетџрија врџилоџа*, 2014; *Говорџици с водоџидима*, 2016; *Ум џодивџале реке*, 2018. Романи: *Алманах џеџчаних дина*, 1996; *Иконоџиас на крају свеџиа*, 1998; *Оџиац ледених брда*, 2009; *Таласи беоџрадскоџ мора*, 2013. Књига есеја: *Срце океана*, 1999.

МИЛОШ ЈОЦИЋ, рођен 1988. у Новом Саду. Пише поезију, кратку прозу, есеје, књижевну и филмску критику, преводи с енглеског. Један је од уредника и оснивача *Међуџима* (medjutim.org – онлајн часопис за књижевност, уметност и културу) и један од уредника и покретача сајта *Зинџ!* (e-zing.tk – сајт посвећен Курсу креативног писања на Филозофском факултету у Новом Саду).

КАТЈА ЈУРШИЋ ХУЗЈАН, рођена 1951. у Новом Саду. Филолог, слависта-русиста и преводилац, била лектор и наставник страног језика за ужу научну област русисика на Одсеку за славистику Филозофског факултета Унивџрзитета у Новом Саду. Учествовала у изради шестојезичног *Нафџиаџкоџ речника* аутора Фрање Цевца, 1995. и преводу на руски монографџе *Храм Свеџоџ Саве на Врачару*, 2009. Преводи са руског, пољског и словеначког, научне радове објављује у периодици.

МАТЕЈА КОМЕЛ СНОЈ, рођена 1966. године, по занимању је дипломирани књижевни компаратиста. Радила је као новинарка, уредница и књижевна критичарка, а скоро двадесет година била је директорица Словенске библиотеке и Националне и универзитетске библиотеке у Љубљани. Последњих година посвећује се превођењу и писању. Аутор је монографџе о писцу Лоџзету Ковачичу *Фраџмениџи о доласку*, 2008. и антологије кратке прозе *У земљи свеџлосџици*, 2016. Преводи са српског, хрватског и енглеског језика.

МИЛЧЕК КОМЕЉ, рођен 1948. у Новом Месту, Словенија. Завршио историју уметности и словеначки језик, доктор историје уметности, ванредни професор на Филозофском факултету Универзитета у Љубљани у пензији. Године 2008. изабран је за редовног члана Европске академије наука и уметности у Салцбургу у класи уметности, 2011. постаје придружени члан САЗУ, такође у класи уметности. Аутор је више сликарских монографија. Био је председник Матице словеначке од 2008. до 2018. године.

ГОРАЗД КОЦИЈАНЧИЧ, рођен 1964. у Љубљани, Словенија. Филозоф, преводилац, песник, публициста и уредник. Завршио је студије филозофије и старогрчког језика у Љубљани. Најзначајнији је словеначки хришћански филозоф, али и један од најугледнијих хришћанских филозофа данашњице. Након окончања студија почео је да ради у рукописном одељењу Националне и универзитетске библиотеке у Љубљани. Један је од оснивача КУД Логоса, мале али значајне издавачке куће која се претежно бави публиковањем дела хришћанских, античких и средњовековних аутора. За изузетне доприносе у области културе, у Словенији је добио неколико престижних награда. Већина његових књига је, захваљујући Павлу Раку, а одскора и Милосаву Гудовићу, доступна и српским читаоцима, а то су: *Посредовања: Увод у хришћанску филозофију*, 2001; *Између Истока и Запада: Четири прилога екстазици*, 2006; *Разбиће: Седам радикалних есеја*, 2013; *Ероика, њолика и њид. Три оишца о души*, 2016. као и збирка песама *Certamen Spirituale*, 2010.

САЊА МИЛИЋ, рођена 1967. у Београду. Новинар и књижевни критичар, дипломирала је на Филолошком факултету у Београду. Аутор је и уредник радио-емисије „У првих пет – културни догађај недеље” која се емитује од 2002. године. Радила је емисију „Поетски театар” Београда 202, уређивала и водила књижевни програм „Галерије 73”, била аутор и уредник програма „Дијалози” којим се Србија представила на међународним сајмовима књига 2017. године. Ради као помоћник главног и одговорног уредника Радио Београда 2. Интервјује са уметницима и приказе књига објављује у периодици и на програмима Радио-телевизије Србије.

КАТАРИНА ПАНТОВИЋ, рођена 1994. у Београду. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду на коме похађа прву годину докторских студија. Пише и објављује научне радове, књижевну критику и поезију у стручним и књижевним часописима и зборницима. Преводи с енглеског и немачког језика, а бави се и сликарством и уметничком фотографијом.

ДЕЈАН ПЕТРОВИЋ, рођен 1977. у Осијеку, Хрватска. Дипломирао филозофију на Филозофском факултету у Београду. Двогодишње постдипломске студије из политичких наука завршио на Универзитету у Болоњи. На трећем програму радио Београда му је емитовано око две стотине осамдесет емисија, углавном из области филма. Аутор више стотина есеја, ауторских и стручних текстова, приказа књига, интервјуа, превода и филмских критика. Објављене књиге: *Астектхи глобализације*, 2009; *Далеко је Хадерсфилд*, 2011.

ЈОВАН ПОПОВ, рођен 1962. у Новом Саду. Историчар и теоретичар књижевности, редовни професор Филолошког факултета у Београду. Пише научне студије, огледе и књижевну критику, преводи са француског језика. Објављене књиге: *Ослобођени чийшалац. Огledi о теорији и пракси чийшања*, 1993; *Класицистичка поетика романа*, 2001; *Чийшања неизвесности. Огledi из компаративистике*, 2006; *Двобој као књижевни мотив. Тематолошка студија*, 2012. Један је од аутора *Прегледног речника компаративистичке терминологије у књижевности и култури*, 2011.

МАРТИН ПРЕБУЋИЛА, рођен 1960. у Обреновцу. Новинар, преводац, студије словачког језика и књижевности завршио на Филозофском факултету у Новом Саду (1987). Радио је као новинар и уредник у разним медијима на словачком језику. Од 1989. године био уредник културне рубрике Телевизије Нови Сад, а од 2005. све до данас у Радио Новом Саду (од лета 2017. као одговорни уредник Словачке редакције). Пише прозу и поезију. Живи и ствара у Старој Пазови. Књиге приповедака за децу: *Pozemšťan Milan a Vincent bez ucha* (за децу), 1996; *V Anninom sne črieda koní bdie* (за децу), 2007; *Příběhy z čiernej skrinky*, 2013. Романи: *Rezervista bez rezervnej kože* (превод на српски: *Резервиста без резервне коже*, 2004), 2000; *Ma, dať, nasmešti se* (превод на словачки: *No tak, usmeš sa*, 2012), 2007. Књиге песама: *Dážď do tváre*, 1983; *Живош на њлејбек*, 1987; *Horeznačky*, 1992; *Namiesto kodicilu*, 2001; *Takmer o ničom*, 2010; *Nezamýňaj prázdny dom*, избор, 2010; *Tri bodky v dvoch vytiach...*, 2014. Приредио више књига.

БРАНКО С. РИСТИЋ, рођен 1961. у Великом Шиљеговцу код Крушевца. Студије књижевности и магистериј завршио на Филолошком факултету у Скопљу, постдипломске студије у Софији, а докторирао на Филозофском факултету у Новом Саду. Ради на Учитељском факултету Универзитета у Приштини (Косовска Митровица). Пише поезију и прозу, као и студије. Бави се научним радом, преводи с бугарског, руског и македонског језика. Књиге песама: *Анашомија једног зашито?*, 1987; *Долази чекање*, 1993; *Ни име на себи*, 1997; *Распеи у сну*, 2000; *Молишва за Косово*, 2011; *Разсечен њламък (Расечен њламен, на бугарском језику)*,

2014; *Чудак*, поема, 2018. Студије: *Ванчо Николески – оџац македонске књижевности за децу*, 1994; *Бајке (интерпретација српске народне бајке у млађим разредима основне школе)*, 2006; *Рецепција књижевности за децу*, 2006; *Кашеџорија времена и ујоџреба симбола у поезији Пеје К. Јаворова (време, симбол и боја)*, 2007; *Дидактичко и литерарно у поезији и прози за децу Ванче Николескоџ*, 2011; *Тумачење књижевности за децу*, 2012; *Прилози насџави методике српскоџ језика и књижевности*, 2012; *Из јужнословенских књижевности за децу*, 2015; *Седам џесника, дванаџт џекџова – оџледи о буџарској поезији*, 2016. Приредио и превео више књига.

ОБРЕН РИСТИЋ, рођен 1960. у Тијовцу код Сврљига. Дипломирани економиста, пише поезију. Књиге песама: *Сређивање уџисака*, 1996; *На иџоку*, у Србији, 2002; *Узнемирени су свети рајници*, 2006; *Иџочно џројџиво* (коауторска), 2007, *Госџод је велики џоетџа / The Lord is a Great Bard*, српско-енглеско издање, 2009; *Венаџ Творцу*, 2009; *Ливење џесме / Odlewanie wiersza* (коауторска), српско-пољско издање, 2010; *Na wschodzie, w Serbii*, 2012; *Суџраџњи варвари*, 2015; *Венаџ Творцу и друџе џесме*, 2016; *У џорама чудо / џавџа џта џовџа / Cud w gorach / In the Mountains a Miracle*, избор песама на српском, грчком, пољском и енглеском, 2017. Живи у Књажевцу.

ДИМИТРИС СОТАКИС, рођен 1973. у Атини, Грчка. Грчки прозни писац и преводилац. Објавио је романе: *Зелена враџа*, 2002; *Парафонија*, 2005; *Човек од кукуруза*, 2007; *Без даха*, 2009; *Човекова смрт*, 2012; *Ускрснуће Мајкла Џексона*, 2014; *Прича о суџмаркеџу*, 2015. и *Канибал који је џојео Румуна*, 2017. За роман *Без даха* Сотакис је добио Награду града Атине за књижевност, био је номинован за Европску награду за књижевност и за француску Награду „Жан Моне”. Романи су му превођени на француски, турски, српски, холандски, италијански, дански и кинески језик. (С. М.)

БОЈАНА СТОЈАНОВИЋ ПАНТОВИЋ, рођена 1960. у Београду. Предаје на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Пише књижевнотеоријске, теоријске и компаративне студије, критику, поезију и лирску прозу, преводи са словеначког и енглеског. Објављене стручне и научне књиге: *Поеџика Мирана Јарџа*, 1987; *Линија додирџа*, 1995; *Наслеђе сумџраизма – џоетџичке фиџуре у српском џесниџиџву деведесетих*, 1998; *Српски екџресионизам*, 1999; *Криџичка џисма*, 2002; *Морфолоџија екџресионистџичке џрозе*, 2003; *Раскрџћа мџафоре*, 2004; *Побуна џроџив средиџџа – нови џрилози о модерној српској књижевности*, 2006; *Оџџар уџао*, 2008; *Расџони модернизма – уџоредна чиџања српске књижевности*, 2011; *Преџледни речник ком-*

До сада је објавио четири збирке песама: *Имаш шћио немаш*, 1985; *Воћније дрво*, 1989; *Сїреј, йлави менїалиїейї*, 1998; *О алайїма, оруђима и друђим сїварима исїушїеним из руке*, 2004. Прево је више од 40 дела пољске, српске, хрватске и словеначке књижевности.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ